

№ 40

1881 май 25, Варна.

Писмо от Тодор Т. Стоянов до В. Д. Стоянов в София

Варна, 25 майя 1881

Усердниие ми братовче[де] Г-да В. Д. Стоянов

В София

С настоящето си ида кратичку да ви поздравя и да ви кажа, как пристигнахми благополучну с фамилията си в[ъв] Варна и са принесохми в кашата си, и [в]сички сни добре досига.¹⁰⁸Тук ви притварям [и] едно писму от Г-жа Ямалия ¹⁰⁹ от Тулча, на коету ма задлажи да ви гу пратя чрес Варна за София.

Нарочну поздравлява госпожата ми Г[оспо]жа Олимпията и Г[оспожи]ца Варварка. Сачу и сторети, аку ви позволява времиту, сигис-тогис пишети ни да ви разбирами.

Ас ще моля, аку е възможно от моя страна кату за мени някоя си служба наг-лед-вайти за някои си мясту, [но] в[ъв] Варна да бъде, а не [по] във кату търговски работи аксис и на татинити₄₀₋₁ или други.¹¹⁰

Ваш усердния братовчет
Тодор Т. Стоянов

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 279, л. 2. Автограф.

№ 41

1885 февруари 4, Жеравна.

Общо писмо от Къна Р. Патаманска и Георги Добрев до В. Д. Стоянов в София

Чадолубивий ми сине Василе,

Поздравлявам те ази твоя престаряла майка, също поздравлявам и съпругата ти Олимпияда, чадата ви Кънка и Димитарча¹¹¹ и малолетното [ви] отроче.¹¹²

Синко Василе, научаваме са, че син ми Дойну ми бил проводил някакъв по-дарок още преди четире-пет месеца, и подарокът бил дошъл до Шумен. И ся научих от съселяни-нът Руска Дойнув, на Русска съобщил Андрея Шумненицат, гдето сте били у тях на ко-нак₄₁₋₁, че имало от Дойна подарък, но още не сме получили нищо. Моля те синко! Имай добрината да попиташ брата си Дойна има ли да ми е проводил нещо или няма. И ако има, защо не ми е донесено дори до днес, защото нищо не съм получила. Пиши на брата си, че